

בש"פ 5554/18 - אלי שטרית נ' מדינת ישראל

בש"פ 5554/18 - אלי שטרית נ' מדינת ישראל עליון

בש"פ 5554/18

אלי שטרית

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[26.07.2018]

כבוד השופט י' אלרון

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) במ"ת 13119-05-18 מיום 2.7.2018

בשם העורר - עו"ד רן תגר

בשם המשיבה - עו"ד בת-שבע אבגז

תאריך הישיבה:

י"ג באב התשע"ח (25.7.2018)

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית

המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 2.7.2018 במ"ת 13119-05-18 לעצור את העורר עד תום

ההליכים נגדו.

2. ביום 7.5.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום, במסגרתו הואשם בעבירת הצתה בצוותא חדא, לפי סעיף 448(א)

בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובשיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק

העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים בעניינו.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 22.4.2018 בשעה 18:00 לערך, הגיע העורר לבניין מועצת קרני שומרון

(להלן: המועצה) לפגישה עם ראש המועצה בעניין דו"חות אותם היה עליו לשלם לזכות המועצה.

לאחר משא ומתן בין השניים, ומשלא קיבל את מבוקשו, קרע העורר את הדו"חות ואמר לראש המועצה "על כל שקל

אתה תשלם פי עשר [...] המועצה תשלם פי עשר על כל שקל שאני אשלם". לאחר מכן, בעט העורר בקיר ויצא

מהחדר.

בהמשך היום, בשעה 19:11 לערך, נסע העורר ברכבו לביתו של א.ד, קטין יליד שנת 2000, אותו הכיר מעבודתו, וביקש ממנו להצטרף אליו לנסיעה. במהלך הנסיעה, העורר סיפר לא.ד על הסכסוך ואמר לו שיש לנקום בראש המועצה, לגרום נזק למועצה, והורה לו לשרוף את בניין המועצה. השניים נסעו לתחנת דלק בכפר אלפונדוק שבמערב השומרון, שם מילא העורר דלק בבקבוק פלסטיק בגודל ליטר וחצי שמצא בפח האשפה בתחנה (להלן: הבקבוק).

ביום 23.4.2018 בשעה 00:40 לערך, הגיע א.ד לבניין המועצה, עלה לקומה השניה, ושפך את הדלק מתוך הבקבוק על קרטונים שהיו מונחים על הרצפה סמוך לדלת זכוכית. א.ד הדליק פיסת נייר, השליך אותה לעבר הקרטונים ונמלט מהמקום לאחר שהקומה החלה לעלות באש.

ביום 24.4.2018 במהלך שיחה טלפונית בין א.ד לעורר, הודיע א.ד. לזה האחרון על ביצוע ההצתה. בתגובה איים עליו העורר באומרו "תשמור על הפה, תסתום את הפה".

כתוצאה ממעשים אלו, נשרף שעון נוכחות אלקטרוני, נוצרו סימני שריפה על הרצפה והקיר הסמוכים למקום ההצתה, והקומה הוצפה מים בשל פעולת מתזי החירום האוטומטיים.

4. בדיון שנערך לפני בית משפט קמא ביום 29.5.2018 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. לבקשתו, הורה בית משפט קמא על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

5. כעולה מהתסקיר, העריך שירות המבחן כי העורר "מאופיין בקווי אישיות אימפולסיביים, קושי בוויסות רגשי וקושי בשליטה בדחפים תוקפניים ובשיקול דעת בסיטואציות מלחיצות". משכך, העריך שירות המבחן כי העורר נמצא ברמת סיכון בינונית להישנות התנהלות אלימה.

יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי מעצרו הנוכחי של העורר, שהינו הראשון בחייו, מהווה גורם מרתיע עבורו, ומשכך המליץ לשחררו, בתנאי מעצר בית מלא ופיקוח הוריו בביתם שבפתח תקווה.

6. בהחלטתו מיום 2.7.2018, לא קיבל בית משפט קמא את המלצת שירות המבחן, וקבע כי היא אינה משקפת כראוי את אי-התאמת הורי העורר לפקח עליו, זאת בשל "היותם מעורבים בחייו באופן חלקי בלבד" כמו גם בשל תפיסתם את העורר "באופן המנותק לחלוטין מהמציאות".

לאור כל האמור, ונוכח קיומן של ראיות לכאורה, רמת מסוכנותו של העורר ונסיבות ביצוע העבירות, סבר בית משפט קמא כי לא ניתן לתת אמון בעורר, וכי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו. אשר על כן, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

7. על החלטה זו הוגשה הערר שלפניי.

הערר

8. בנימוקי הערר ובטיעוניו בעל פה בדיון שנערך לפניי, טען בא-כוח העורר כי שגה בית משפט קמא כאשר דחה את המלצת שירות המבחן באשר לחלופת המעצר שהוצעה. בהקשר זה, נטען כי מסוכנותו של העורר הינה "בינונית בלבד", כהגדרתו, וכי בית משפט קמא לא נתן משקל מספיק לנכונות העורר לקבל טיפול כמו גם לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

עוד השיג בא-כוח העורר על קביעת בית משפט קמא באשר לאי-התאמת הורי העורר לשמש כמפקחים עליו, וטען כי מדובר בקביעה שאינה "מבוססת עובדתית", כדבריו, העומדת בניגוד לאמור בתסקיר המעצר, המבוסס על התרשמותו הישירה של שירות המבחן. עוד צויין כי בית משפט קמא סירב להתרשם מהורי העורר באופן בלתי אמצעי במהלך הדיון לפניו.

לבסוף, נטען כי העורר מצוי על "קו פרשת המים", כלשון בא-כוחו, והשאריתו במעצר עלולה להעמיק את קשריו עם גורמים שוליים ולפגוע בסיכויי שיקומו.

9. מנגד, סמכה באת-כוח המשיבה את ידה על החלטת בית משפט קמא, וטענה כי בדיון נקבע שלא ניתן לאיין את מסוכנות העורר באמצעות חלופת מעצר. כתימוכין, הפנתה באת-כוח המשיבה לנסיבות המעשה המתוארות בכתב האישום, לאופיו האימפולסיבי של העורר עליו עמד שירות המבחן, ולהרשעותיו הקודמות בגין עבירות רכוש ואליומות, בגינן, בין היתר, ריצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דיון והכרעה

10. לאחר שעינתי בערר ובנספחיו, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

11. עיון בכתב האישום מעלה כי לעורר מיוחסים מעשים חמורים ומסוכנים. אופיים של המעשים ו"גיוסו" של הקטין להצתת המועצה יש בה כדי להצביע על מסוכנותו הרבה של העורר. נוסף על כך, רישומיו הפליליים הקודמים של העורר במגוון עבירות אלימות, כמו גם קווי אישיותו המתוארים בתסקיר המעצר בעניינו, מלמדים אף הם על מסוכנותו.
 12. אני מקבל את טענת בא-כוח העורר לפיה קביעות בית משפט קמא באשר להורי העורר אינן נתמכות מבחינה עובדתית, שעה שבתסקיר שירות המבחן צוין כי הוריו "מתקשים להכיר בהתנהלותו הבעייתית, וניכר כי טרם מעצרו הנוכחי היו מעורבים בחייו באופן חלקי ולא נחשפו לחלקים בעייתיים או קשיים בחלק מתפקידיו". על כן, בדין קבע בית משפט קמא כי ישנו חשש באשר ליכולתם לפקח על העורר באופן מספק.
 13. אכן, שירות המבחן בא בסופו של דבר בהמלצה לשחרור העורר למעצר בית, אולם הלכה היא כי תפקידו של תסקיר המעצר הוא לסייע לבית המשפט בבואו לשקול חלופות מעצר, ואין בהמלצות שירות המבחן כדי להחליף את שיקול הדעת המסור לבית המשפט בעת מתן החלטתו (ראו: בש"פ 9713/17 אלפנסו נ' מדינת ישראל (27.12.2017)).
 14. אשר על כן, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא אשר הורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.
 15. סוף דבר, הערר נדחה.
- ניתנה היום, י"ד באב התשע"ח (26.7.2018).